

Sygn. akt V W 3805/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anna Walenciak

Protokolant: Beata Jachnis

po rozpoznaniu w dniu 08.12. 2015 r., 03.02.2016 r., 23.03.2016 r., 25.04.2016 r. oraz 15.06.2016 r. na rozprawie sprawy **P. L.** s. J. i W., ur. (...) w S.,

obwinionego o to, że:

w 27.05.2015r. około godz. 21:40 w W. kierując pojazdem m-ki O. (...) o nr rej. (...), jechał ul. (...) w kierunku pętli autobusowej (...) przy ul. (...), nie stosując się do obowiązujących przepisów ruchu drogowego, poruszając się przeciwnym pasem ruchu (pod prąd),

tj. o wykroczenie z art. 97 KW w zw. z art. 16 art. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

orzeka:

I. na podstawie art. 61 § 1 pkt 1 kpw umarza postępowanie,

II. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VW 3805/15

UZASADNIENIE

P. L. został obwiniony o to, że

w dniu 27.05.2015r. około godz. 21:40 w W. kierując pojazdem m-ki O. (...) o nr rej. (...), jechał ul. (...) w kierunku pętli autobusowej (...) przy ul. (...), nie stosując się do obowiązujących przepisów ruchu drogowego, poruszając się przeciwnym pasem ruchu (pod prąd), to jest za wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 16 ust. 1 ustawy Prawo o Ruchu Drogowym.

Po rozpoczęciu przewodu sądowego w przedmiotowej sprawie o wykroczenie - do Sądu Rejonowego dla m.st. (...)w W. (...), w tym dniu 4 maja 2016 r. Prokuratura Rejonowa (...) – O. w sprawie o sygn. (...) (...) wniosła akt oskarżenia (k. 165-166) przeciwko P. L. o to, że w dniu 27 maja 2015 r. w W. przy ul. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 ustawy prawo o ruchu drogowym w ten sposób, iż znajdując się w stanie nietrzeźwości (I próba 0,65 promila alkoholu we krwi, II próba 0,36 promila alkoholu we krwi) prowadził samochód marki O. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym, tj. o czyn z art. 178a § 1 kk. Sprawa została zarejestrowana w (...) Wydziale(...) pod sygn. akt(...)

Zgodnie z art. 61 § 1 pkt 1 kpow można odmówić wszczęcia postępowania, a wszczęte umorzyć, jeżeli w sprawie o ten sam czyn, jako mający jednocześnie znamiona przestępstwa i wykroczenia, postępowanie karne zostało już prawomocnie zakończone orzeczeniem skazującym lub toczy się postępowanie karne z oskarżenia publicznego. Czyn

opisany we wniosku o ukaranie w przedmiotowej sprawie i czyn zarzucony aktem oskarżenia w sprawie o sygn. 5 Ds. 779/15, dotyczą prowadzenia pojazdu w tym samym miejscu i czasie – przedmiotowa sprawa dotyczy zatem czynu, który wyczerpuje znamiona zarówno wykroczenia, jak i przestępstwa.

Zastosowanie przepisu art. 61 § 1 pkt 1 kpw pozwala na uniknięcie dodatkowych kosztów związanych z prowadzeniem równoległe dwóch postępowań o zbliżonym przedmiocie. Zgodnie zaś z art. 10 § 1 kw, w przypadku orzeczenia za przestępstwo oraz za wykroczenie kary lub środka karnego tego samego rodzaju, wykonuje się karę surowszą.

Sąd uznał za celowe umorzenie postępowania w niniejszej sprawie, w zaistniałej sytuacji określonej w art. 61 § 1 pkt 1 kpw, w celu wyeliminowania sytuacji podwójnego przeprowadzania w obu postępowaniach takich samych czynności dowodowych i równoległego oceniania dowodów w sprawie dotyczącej tego samego zdarzenia przez różne sądy I instancji, a nie można wykluczyć, że także sądy II instancji, w przypadku środków zaskarżenia. Zawnioskowane zaś przez obrońcę dowody w sprawie o wykroczenie, są dowodami pochodzącymi z postępowania karnego.

Wydanie orzeczenia o umorzeniu postępowania w sprawie o wykroczenie stało się zasadne dopiero w chwili powzięcia wiadomości przez Sąd o skierowaniu przez Prokuraturę Rejonową (...) (k. 157) przeciwko P. L. aktu oskarżenia o czyn z art. 178 a § 1 kw albowiem przepis art. 61 § 1 pkt 1 kpw „mówi o „toczącym się postępowaniu z oskarżenia publicznego”, dlatego należy przyjąć, że niemożliwe jest umorzenie postępowania lub odmowa wszczęcia już wtedy, gdy postępowanie karne jest na etapie śledztwa lub dochodzenia.” (A. Skowron, Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. Komentarz. LEX 2010).

Z uwagi na umorzenie postępowania z powodów formalnych, Sąd nie dokonywał merytorycznej oceny zgromadzonych dotychczas dowodów.

W konsekwencji Sąd na podstawie art. 61 § 1 pkt 1 kpw umorzył postępowanie w sprawie o wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 16 ust. 1 ustawy Prawo o Ruchu drogowym, o czym orzekł w pkt I wyroku.

Sąd w pkt II wyroku, w związku z umorzeniem, na podstawie art. 118 § 2 kpw kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.